

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-42/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
14.03.2012. године**

Председник већа отвара заседање, објављује састав већа и предмет главног претреса, те утврђује да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић;**
- **пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљајић;**
- **окривљени Богдановић Сима, са браниоцем адвокатом Савом Малешевићем;**
- **окривљени Богдановић Дамир, са браниоцем адвокатом Милосављевић Александром;**
- **окривљени Стојановић Зоран, са браниоцем адвокатом Живановић Горданом;**
- **окривљени Гаврић Томислав са браниоцем адвокатом Миланом Бирманом;**
- **окривљени Шевић Ђорђе са браниоцем адвокатом Симић Синишом;**
- **окривљени Алић Зоран са браниоцем адвокатом Кузовић Јасминком;**
- **окривљени Ђурђевић Зоран са браниоцем адвокатом Бобић Светланом; и**
- **окривљена Ђекић Драгана са браниоцем адвокатом Нинић Гораном.**
- **Приступио је и оштећени Рибич Зијо.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Обавештавају се учесници да се врши аудио снимање главног претреса и да ће препис тонског снимка ће представљати саставни део записника са главног претреса.

Позивају се оптужени да изнесу личне податке.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ОКРИВЉЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, то ћемо укратко, пошто смо то урадили на припремном рочишту, па да се сада много не задржавамо. Исти лични подаци?
ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Исти.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени Богдановић Сима са личним подацима као на записнику из досадашњег поступка без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само треба да се изјасните да ли сте осуђивани до сада?
Ви сте рекли да је условна била, је ли тако?
ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Изјављује да је осуђиван, да му је изречена условна осуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Идемо Богдановић Дамир.
ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти лични подаци?
ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Исто све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени Богдановић Дамир са личним подацима као на записницима из досадашњег поступка без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте осуђивани?
ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Изјављује да је осуђиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Окривљени Стојановић Зоран.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени Стојановић Зоран са личним подацима као на записницима из досадашњег поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли осуђивани?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Осуђиван.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Изјављује да је осуђиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Гаврићу?
ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти подаци и осуђиван?
ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени Томислав Гаврић са личним подацима као на записнику из досадашњег поступка. Изјављује да је осуђиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шевић Ђорђе.
ОКР. ЂОРЂЕ ШЕВИЋ: Исти подаци и осуђиван.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Окривљени Шевић Ђорђе са личним подацима као на записнику из досадашњег поступка. Изјављује да је осуђиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алић Зоран.
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли осуђивани?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Јесам, у Републици Српској, не овде у Србији, него тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам где, само да ли сте осуђивани?

Окривљени Зоран Алић са личним подацима као на записнику из досадашњег поступка. Изјављује да је осуђиван у Републици Српској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђевићу изволите.
ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Исти подаци, осуђиван, исти подаци које сам дао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли осуђивани? Да ли сте осуђивани, нисам чуо?
ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Осуђиван.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осуђиван.

Окривљени Зоран Ђурђевић са личним подацима као на записнику код истражног судије. Изјављује да је осуђиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И окривљена Ђекић Драгана.
ОКР. ДРАГАНА ЂЕКИЋ: Исти подаци, нисам осуђивана.

Окривљена Ђекић Драгана, изјављује да су подаци исти, а да није осуђивана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужан сам да вас упозорим да сте дужни да пажљиво пратите ток главног претреса, да дајете предлоге за извођење појединих доказа, одмах, а најкасније у року по сазнању када је њихово извођење потребно. То је оно што смо имали, претходно упозорење још на припремном рочишту, сада се то понавља.

Имамо неке ствари које морамо да поновимо и овде опет исто, а то је, пре свега, да вас упозорим на члан 68 и 70 ЗКП, то су она права и обавезе окривљених које сам прочитао на припремном рочишту, не бих сада да се понављам. Да ли можемо да констатујемо?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су окривљени поучени о правима и дужностима у смислу члана 68 и 70 ЗКП, а посебно на право да постављају питања, предлажу доказе, стављају примедбе и објашњења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сам дужан да поучим оштећеног о правима у смислу члана 50 ЗКП и да упутим на остваривање имовинско-правног захтева које знате, је ли тако? Да ли треба да Вам посебно кажем која су права? У смислу члана 50, да подноси предлоге, доказе, остваривање имовинско-правног захтева, предлаже привремене мере за његово обезбеђење, укаже на чињенице и предлаже доказе који су од важности за предмет доказивања, ангажује пуномоћника, што је и урадио, разматра списе и разгледа предмете које служе као доказ, присуствује главном претресу и учествује у извођењу доказа.

То је то. Сада имамо излагање оптужбе.

Тужилац чита оптужницу, а може му се дозволити и усмено образлагање оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто смо ове две првобитне оптужнице већ раније прочитали, да ли сте сагласни да констатујемо да су прочитане ове две, пошто ова трећа оптужница последња није прочитана? Да ли сте сагласни да констатујемо да је прочитано и да тужилац може усмено? Колега, како сте то конципирали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево ја ћу прочитати, а одбрана потом нека се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

На основу члана 46 став 2 тачка 3, члана 265 став 1 и члана 266 Законика о кривичном поступку, а у вези са одредбама из члана 3 и члана 4 став 1 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине,

подигао сам оптужнице против Богдановић Сима, Богдановић Дамира, Стојановић Зорана, Гаврић Томислава, Шевић Ђорђа, Алић Зорана, Ђурђевић Зорана и Ђекић Драгане,

са познатим личним подацима, и то за исто кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СФРЈ и то против оптужених Богдановић Сима, Богдановић Дамира, Стојановић Зорана, Гаврић Томислава и Шевић Ђорђа оптужницу КТРЗ број 7/08 од 30. априла 2010. године која је оптуженима прочитана, оптуженог Алић Зорана оптужница КТРЗ број 11/10 од 23. фебруара 2011. године, која је оптуженом прочитана, а радња кривичног дела је јединствена и због тога је суд донео решење о спајању ових поступака, тако да ћу данас да прочитам само оптужницу која се односи на Ђурђевић Зорана и Ђекић Драгану, а из радње кривичног дела у односу на ове две оптужнице, јасна је и радња извршења кривичног дела у односу на све оптужене, за исто кривично дело.

Што су оптужени:

За време оружаних сукоба на територији Босне и Херцеговине, бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, који су се водили између наоружаних формација од стране српског, муслиманског и хрватског народа у периоду од почетка 1992. до 1995. године, као припадници српске стране у сукобу на подручју општине Зворник, кршили правила међународног права из члана 3 став 1 тачка 1 под а) и ц) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године (Четврта Женевска конвенција), која је ратификована одлуком Народне скупштине ФНРЈ („Службени лист” бр. 24/50) и правила из члана 4 став 2 тачка а) и е) Допунског протокола уз женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II), на тај начин што су саглашавајући се са предузетим радњама других припадника паравојне групе „Симини четници“, учинили и то:

Догађања у селу Скочић

Као припадници паравојне групе, под командом окривљеног Богдановић Симе, зване „Симини четници“, са којима су били и сада оптужени: Богдановић Сима, звани „Сима четник“, Богдановић Дамир, Стојановић Зоран, звани „Трчко“, Гаврић Томислав, звани „Гавра“, Шевић Ђорђе и Алић Зоран, раније дакле предмет овога суда, К-По₂ 42/10, као и неидентификовани војници познати по именима и надимцима „Рајко“, „Тихи“, „Јаза из Руме“, „Лазих“, „Жути“, „Раденко“, „Џамаши“, „Савкић“, „Бане“, „Славица“ и „Богдан“, у поподневним часовима 11.07.1992. године, са два возила сви заједно дошли у село Скочић, општина Зворник, у ком селу су по принудном исељавању становника муслиманске националности, остали да живе са српским становништвом становници ромске етничке припадности, па су окривљени

Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана саглашавајући се са предузетим радњама једно другог и свих из групе, заједно учинили и то:

1. Протизаконито и без било какве војне потребе срушили цамију у Скочићу постављањем експлозива под темеље цамије, те на тај начин уништили имовину великих размера и то тако што је један део групе учествовао у рушењу цамије а други део групе у којој је био сигурно оптужени Алић Зоран и био распоређен у непосредној близини и наоружан чувао стражу;

2. После рушења цамије, сви заједно, отишли у део села где живе оштећени Роми, извршили претрес њихових кућа тражећи новац и ствари од вредности, при чему је лице по имену „Богдан” из куће оштећеног Рибић Мехмеда заједно са другим неидентификованим припадницима ове групе одузео телефон, кафу и неке друге предмете, а затим сви заједно, међу којима су били дакле и окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана, све оштећене најмање њих 27 цивилних лица, међу којима су била деца, жене и одрасли мушкарци, све истерали из куће Рибић Хамдије у двориште ромских кућа, којом приликом су оптужени Алић Зоран и припадник групе познат по имену „Богдан” на спрату Хамдијине куће пронашли у шпајзу сакривене оштећену „Бета”, њену тетку, бабу и брата и уз претњу оружја истерали у двориште, затим од оштећених Рома захтевали да им предају наоружање и личне вредне ствари, па су од оштећене Хаџире тако одузели и присвојили златну бурму са прста руке претећи јој да ће јој прст одсећи ако га сама не скине, те од оштећене „Гама” окривљена Ђекић Драгана одузела златне минђуше, привеске у облику крста и потковице и златан прстен са руке говорећи још „шта ће теби крст”, на који начин су према оштећенима нечовечно поступали одузимањем неопходних ствари за живот и златан накит за који су емотивно везани;

Затим су, по распоређивању са наоружањем по кући и у дворишту, већи број оштећених тукли рукама, ногама, кундацима пушака и другим предметима, наносећи већи број телесних повреда једном броју оштећених, а једно лице и убили и то Рибић Арифа који је од удараца које су му задали, прво пао на под, где га је један од припадника ове паравојне групе пуцањем из пушке лишио живота, док је оштећену Агановић Бисеру, која им се после убиства Арифа обратила плачним речима: „Немој, сине”, други припадник паравојне групе ударио кундаком пушке по глави од ког ударца се иста онесвестила, а у којој тучи је окривљени Стојановић Зоран бандашом од бицикле ударио по глави оштећеног Агановић Еседа;

Истом приликом, једном броју оштећених мушкараца наредили су да свуку одећу са себе и да врше орални секс међу собом, што су ови морали и учинити, а међу оштећенима су били и Агановић Мухамед и Есед (рођени деда и унук), те тако према свим оштећенима нечовечно поступали и вређали људско достојанство, обзиром да су сви оштећени ближи и даљи сродници, којом

приликом је оптужени Богдановић Сима оштећеном Агановић Еседу ножем одсекао пенис, наневши му тако тешку телесну повреду;

Након догађања у кући, оптужени Богдановић Сима је из куће извео оштећену „Алфа”, једним крајем опасача јој везао руке, а други крај опасача везао за ограду, па по свлачењу доњег дела одеће тако је везану силовао, а након тога кљештима покушавао да извади два златна зуба из њених уста, на који начин ју је и физички и психички мучио, за које време су други припадници групе, међу којима су били окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана, наоружани стајали у близини и тако свесно код оштећених стварали стање потпуне беспомоћности за пружање било каквог отпора, а неидентификовани припадници ове паравојне групе одвели у оближње куће малолетне оштећене „Бета” и „Гама” где су их суловали, и то: припадник групе познат по имену „Богдан” силовао малолетну оштећену „Бета”, а после њега исту оштећену је силовало још неколико непознатих припадника исте ове групе, док је припадник групе познат по надимку „Тихи” уз претњу пиштољем, силовао малолетну оштећену „Гама”.

По завршетку свих описаних догађања у селу Скочић, окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана, заједно са осталим припадницима групе наређују оштећенима да уђу у товарни сандук теретног возила, што су они морали учинити, а међу оштећене убацују тело Рибич Арифа да би из села Скочић одвезли оштећене према селу Малешић.

Догађања у селу Шетић – насеље „Хамзићи“

По довожењу оштећених са возилима у село Малешић, исте вечери 11.07.1992. године, по наредби оптуженог Богдановић Симе из заробљене групе цивила окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана, заједно са другим припадницима групе, издвајају оштећене „Алфа”, „Бета” и „Гама”, тако што им наређују да изађу из теретног возила, а када то оштећена „Бета” није хтела учинити, оптужени Стојановић Зоран јој је запретио „изађи или ћу пуцати у тебе”, након чега су све три оштећене изашле из возила а са њима да их чувају да не побегну, изашли су окривљена Ђекић Драгана и припадници групе „Симини четници” познати по именима „Богдан” и „Рајко”, док су остали припадници паравојне групе, међу којима је и окривљени Ђурђевић Зоран, са оптуженим Богдановић Симом, друге оштећене, под окриљем мрака, одвезли до једне јаме у насељу Хамзићи у селу Шетићи (највероватније се ради о раније ископаној јами приликом вађења песка), и ту их појединачно изводили из возила и убијали из ватреног оружја и употребом ножева, а лешеве бацали у јаму при чему су неки припадници паравојне групе, међу њима и окривљени Ђурђевић Зоран, непосредно лишавали живота оштећене, а други са оружјем на готовс чували стражу да оштећени не побегну, у којој групи је био оптужени Алић Зоран, па су тако на овом месту убили најмање 21 уместо 22 цивилна лица, како то стоји у оптужници и то: Ферхатовић Мушка, званог „Бисера”, Бајрић Зумра, Бајрић

Цемила, Нухановић Хаџира, Агановић Мехмеда, Агановић Бисера, Агановић Зеџира, Агановић Ешефа, Агановић Еседа, Агановић Бериза, Агановић Мирзета, Агановић Шерифа, Рибих Бибера, Рибих Сарајка, Рибих Шемсу, Рибих Исмета, Рибих Шефика (која је тада била у видној трудноћи), Рибих Златију (коју су пре убиства силовали), Рибих Мехмеда, Рибих Расима, Нухановић Арифа и Нухановић Зиба, док су једно лице – оштећеног малолетног Рибих Зија, рођеног 16.02.1984. године, сплетом околности том приликом само ранили, а пре него што ће оштећеног Рибиха извести из камиона до јаме на његово тражење да иде код своје мајке, одговорили му „Сад ћеш ти ићи код мајке” и након пуцања и ударања ножем бацили га у јаму.

Догађања у селу Малеших

У периоду од неколико месеци почев од 11.07.1992. године, ова паравојна група под командом оптуженог Богдановић Симе, међу којима су били и окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана, саглашавајући се са предузетим радњама један другог из паравојне групе „Симини четници” незаконито држи затворене у кућама у Малешиху, оштећене „Алфа”, „Бета” и „Гама”, као и раније лишене слободе и заробљене оштећене сада пок. Карић Елмедину – „Дина”, Карић Муневеру и Бећировић Сенију – „Сену”, где су у читавом периоду боравка у Малешиху наређивали да све оштећене перу њихову одећу, чисте куће и спремају храну, тукли их и приморавали да их сексуално задовољавају, те на други начин према њима нечовечно поступали, што су оштећене морале чинити и трпети, па су тако:

- Исте ноћи по доласку у Малеших све три оштећене биле силоване и то: оштећена „Алфа” од припадника ове групе познате по имену «Раденко» и презимену Лазих, оштећена „Бета” од оптуженог Стојановић Зорана, а оштећена „Гама” од припадника групе познате по имену Рајко и надимку „Бели”, а наредних дана и за све време боравка у Малешиху, све три оштећене су биле свакодневно сексуално злостављане и силоване више пута од већег броја припадника ове паравојне групе и то: оштећену „Алфа” су силовали, тукли и над њом се сексуално иживљавали оптужени Стојановић Зоран, окривљени Ђурђевић Зоран и припадници групе познати по именима „Раденко” и „Рајко” и презимену Лазих, оштећену „Бета” су силовали, тукли и сексуално се иживљавали оптужени Алић Зоран, Стојановић Зоран и Шехић Ђорђе, као и оптужени Богдановић Сима који јој је претио да не сме рећи његовој жени или ће је у противном убити, као и припадници групе познати по именима Богдан, Дејан и Рајко и презимену Савкић, док су оштећену сведокињу „Гама” силовали, тукли и сексуално се над њом иживљавали оптужени Стојановић Зоран и припадници групе познати по надимцима „Жути” и „Јазо” који је терао да се скине и игра гола на столу;

- По повратку са места званог Хамзићи све три оштећене су морале опрати крваве униформе паравојне групе „Симини четници”, међу њима и крваву одећу

и нож окривљени Ђурђевић Зорана, па су их на овај начин и психички мучили и према њима нечовечно поступали обзиром да их је крвава одећа подсећала на смртна страдања њихових најближих сродника.

- Неутврђеног дана за време боравка у Малешиху, окривљена Ђекић Драгана је одсекла косу оштећеној „Бета”, без њеног одобрења због чега је она плакала, коју оштећену је као и оштећену „Гама” током боравка у Малешиху више пута тукла по рукама, по глави и другим деловима тела.

Догађања у селу Клиса

Крајем 1992. године, паравојна група „Симини четници” којом је и даље командовао окривљени Богдановић Сима, а у којој су били сада оптужени Богдановић Сима, Богдановић Дамир, Стојановић Зоран, Гаврић Томислав, Шевић Ђорђе и Алић Зоран, окривљени Ђурђевић Зоран и други непознати припадници ове паравојне групе, саглашавајући се са предузетим радњама један другог из групе, прво одлазе у село Клиса, где борави одређени краћи период и са собом принудно одводе и оштећене „Алфа”, „Бета” и „Гама”, које незаконито у овом периоду држе затворене и према њима нечовечно поступају, јер су све време оштећене „Алфа”, „Бета” и „Гама” морале прати њихову одећу, чистити кућу и друге објекте где су били смештени и спремати им храну, а када храна не би била спремна оштећену „Алфа” је највише тукао окривљени Ђурђевић Зоран који је и према оштећенима и нечовечно поступао на тај начин што је оштећене „Бета” и „Гама” терао да голе шетају по столовима док је оштећеној „Алфа” говорио „ако треба ја ћу сперму да ти стављам у чашу и то мораш да попијеш”, а у овом периоду оштећену „Гама” је највише пута силовао оптужени Стојановић Зоран, а оштећену „Бета” највише пута силовао припадник ове групе познат по имену Дејан.

-чиме би извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СФРЈ у везу члана 22 КЗ СФРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је излагање оптужбе од стране заменика тужиоца за ратне злочине обављено тако што је усмено изложио садржај оптужнице КТРЗ број 7/08 од 30.04.2010. године и КТРЗ број 11/10 од 23.02.2011. године, а прочитао оптужницу Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ број 11/11 од 22.12.2011. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких примедби? Нема.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да адвокат Милосављевић Александар напушта судницу, а да ће га у даљем току поступка замењивати адвокат Симиша Симић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дамире, да ли има неки проблем у вези са тим? Сагласни сте са тим? Добро.

Окривљени Богдановић Дамир је сагласан са тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након излагања оптужбе, имамо сада изјашњавање оптужених, фактички ради се о истим овим изјашњавањима што смо радили на приремном рочишту. Значи да ли сте разумели оптужбу, да се изјасните о оптужби и да ли признајете кривично дело које вам се ставља на терет. Хајде један по један. Богдановић Сима, изволите.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оно што сте изјавили на приремном рочишту остаје?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, не признајем ништа и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сагласно као изјави коју је дао на приремном рочишту, без измена.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, захваљујем, седите.

Окривљени ДАМИР БОГДАНОВИЋ

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сагласно како је дао на приремном рочишту без измена.

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Стојановић Зоран.

Окривљени ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сагласан, али имам измена, имао сам једну ту сведокињу „Алфа”, једном сам, не знам да ли је Дамир био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, то ћемо када будете износили одбрану, сада је само изјашњавање оптуженог, оно што смо радили на приремном рочишту, значи да ли сте разумели оно што сам малопре причао?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели оптужбу, да ли желите да изнесете одбрану, да ли признајете кривично дело које Вам је стављено на терет?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не признајем кривично дело, али имам да додам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли, нисам Вас разумео?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не признајем кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо додати, то ћемо после када будете износили одбрану.

У овој фази сагласно као на припремном рочишту, с тиме што изјављује да жели да дода нешто у својој одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде Гаврићу.

Окривљени ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је исто све као на припремном рочишту?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Исто, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сагласно као на припремном рочишту без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, седите. Шевић Ђорђе.

Окривљени ЂОРЂЕ ШЕВИЋ

ОКР. ЂОРЂЕ ШЕВИЋ; Све исто.

Окривљени Шевић Ђорђе сагласно као на записнику са припремног рочишта без измене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Окривљени ЗОРАН АЛИЋ

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не признајем и остајем оно што сам малопре изнео примедбу на оптужницу, што сам малопре изнео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Окривљени Алић Зоран сагласно као на припремном рочишту, не признаје извршење кривичног дела и при ономе што је малопре изнео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите Ђурђевићу.

Окривљени ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Није ми јасна оптужница и не признајем ово кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, рекли сте прошли пут да је јасна оптужница, али да је не признајете.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не разумем је у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не разумем је у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут сте се изјаснили да разумете.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па разумем шта пише у њој, али не могу себе да нађем ту нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је важно. То је друго, значи разумели сте шта пише, то је важно. Седите.

Као на припремном рочишту, изјављује да је разумео шта пише у оптужници, али себе ту нигде не проналази, јер не признаје дело које му је стављено на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљена Ђекић Драгана, изволите.

Окривљени ДРАГАНА ЂЕКИЋ

ОКР. ДРАГАНА ЂЕКИЋ: Разумела сам оптужницу и не признајем како се то каже.

Сагласно као на припремном рочишту, разумела је оптужбу, не признаје дело које јој је стављено на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Председник већа објављује почетак доказног поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо са изошењем одбране. Пре него што крене изношење одбране, ја бих замолио сведока оштећеног Рибичић Зију да напусти судницу, имајући у виду да не може да буде присутан као сведок у доказном поступку, односно у овој фази изношења одбране окривљених, па бих Вас замолио, Зију, Ви ни сутра онда немојте да дођете, пошто ће наставити, сутра ће бити изношење одбране, тек тамо, добићете, бићете обавештени преко пуномоћника када је суђење. Довиђења.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је пре изношења одбране, сведок-оштећени Рибих Зијо удаљен са заседања до позивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Једна техничка ствар, ја најкасније у 14:30 часова, ако ћете држати главни претрес после тог времена, морам да напустим, мењаће ме колетиница Живановић, имам суђење у судници број 1, па да Вас тада не прекидам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проблем, ја не верујем да ћемо толико дуго. 14:30 нам је крај радног времена што се нас тиче, пошто има поподневна суђења која почињу у 14:30 часова. Ми ћемо то раније завршити. Видећемо колико данас будемо стигли са изношењем одбране. Нема проблема, колега Бирман, само се Ви јавите.

ИЗНОШЕЊЕ ОДБРАНЕ

Поучавају се оптужени да се могу изјаснити о свим околностима које их терете, да могу да износе свечињенице које им иду у корист и да нису дужни да се изјасне о оптужби и да одговарају на постављена питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то је оно што сам дужан да вас упозорим, а сада изволите, Сима. Изнесите одбрану. Ја ћу Вас питати прво да ли остајете при оном?

Окривљени СИМА БОГДАНОВИЋ

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Не желим ништа да изјавим, браним се ћутањем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени Богдановић Сима изјављује да не жели да износи одбрану, да одговара на постављена питања и убудуће ће се бранити као и до сада ћутањем.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Окривљени Богдановић Дамир.

Окривљени ДАМИР БОГДАНОВИЋ

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Остајем при изјави коју сам дао на почетку суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На главном претресу?

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто да додате?
ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Немам ништа да додам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени Богдановић Дамир изјављује да остаје при одбрани коју је дао на главном претресу и да нема шта да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постављање питања иде сада обрнутим редоследом, прво Вас пита Ваш бранилац, после иде тужилац, па ми и тако даље, да ли има неких питања колега Симићу? Немате питања. За окривљеног тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања. Да ли има неко питања за другоокривљеног? Нема ништа, захваљујем, седите, слободни сте. Идемо даље. Ево Стојановићу.

Окривљени ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Остајем, само што имам да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Једном приликом, заборавио сам кад сте ме питали што нисам помогао овима да се пребаце, једном приликом сам са тим сведоком што сам га предложио ишао да пробамо да извучемо још неког од њих. Ја нисам смео да пређем тамо Босну, ја сам га чекао преко језера у ауту. Он је отишао чамцем. Једно четири сата сам га чекао у ауту. Није могао да преведе ни једног. Тај Верко што сам га предложио, није могао, онда смо се вратили за Лозницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па можда једно месец дана после тога кад сам ја превео сведокињу „Гама”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да определите који је то месец био?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па новембар, можда крај новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај новембра?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога је покушао да пребаци, да ли знате то?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ја сам му рекао да пребаци ову Муневверу, њу, и ако не може њу, једну од ове две што су остале да пребаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И што није пребацио?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто није, како није могао, зашто није могао, објасните?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па није мого, шта ја знам, није уграбио прилику. Ја сам тад кад сам је пребацио сам добио прилику и превео је. Онда за ту сведокињу „Алфа” једном приликом у тој кући прагисти где су били неко је њу одвео тамо код њих, ја не знам, не могу да се сетим тачно да ли је Дамир био са

мном тад кад смо ишли по њу, посвађао сам се с њима, умало се нисмо поубијали и вратио сам је тамо у тој кући где је она била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па кад су доведене, можда месец дана после. Е то имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, немате више ништа да додате?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу да Вас питам зато што другачијим редоследом иду питања. Ваш бранилац иде први. Изволите колегенице Живановић, да ли имате нешто да питате окривљеног? Немате. Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна адресу тог лица које је, од кога је он тражио да још неку од тих оштећених изведу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Предложен је као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су они сведоци са припремног рочишта и један од њих је тај човек који је предложен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта га је навело, односно шта Вас је навело на то да желите још некога да избавите?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па било ми жао њих тамо и покушао сам да изведем још?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега Вам је било жао?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па жао ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли се њима нешто лоше дешавало?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам ја да ли им се дешавало, али нисам волео што је тако, што се све десило и хтео сам да преведем још некога. Ја би их и пре превео да сам могло, али нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се то десило?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па што оне изјављују, ја не знам шта се десило. Изјављује се да сам ја силовао ову 14 и по година, живела је са мном 14 и по година, ишо сам код њених тамо у Босну, нисам ни знао да су, да сам знао да су побијени не бих смио ни ићи, а изјављује да сам је силовао, ја 14 и по година, она је живела са мном 14 и по година. Због једне се мале свађе посвађали и она је отишла, нисам јој ни, кад је отишла нисам, једном је одлазила била два и по месеца у Босни, посвађали смо се, звала је комшилук, пријатељице, није хтела да се врати, ја је назвао она се вратила и после је отишла. Ја више нисам је ни звао ни ништа, и Ви изјављујете да ја њој сметам, за ово узнемиравање пошто је било две и по године кад сам ухапшен, до тад нисам се ни јављао, она је отишла нисам се ни јавио, шта има да је узнемиравам, шта има она од чега да буде заштићена. Значи, ја сам могао да сам могао да је узнемиравам те две и по године тамо да, ишо бих да је молим да сведочи у моју корист, шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви употребљавате реч избавио. Од чега избављате та лица?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам како сам формулисао, превео сам, пошто су оне биле и с нама, ја сам напоменуо прошли пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли оне биле са Вама добровољно?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да јесу, за ове друге не знам, са мном је „Гама” била добровољно. Она и „Бета” су се посвађале која ће да буде са мном у кући. Ту се наводи у оптужници да сам их силовао сво време 14 и по година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете „ја мислим”, да ли имате неке чињенице на основу кога закључујете да су оне биле добровољно или онако уопштено само мислите?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па шалиле су се, значи да су добровољно ту, ко ће да дозволи да ме зове сведокиња „Бета” „ћелавица”, тамо, 'вамо, значи шала је то била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се Ви са оштећенима шалите, ако су оне добровољно с Вама, зашто Ви сад да их избављате?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па како зашто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па објасните, није ми јасно.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нису могле да пређу овамо, нису имале папире никакве, ништа, како су могле да пређу у Србију. Могле су оне да оду, имало је то село, та Клиса она је, нису биле линије, могле су да пређу комотно тамо у муслимански део. Носиле су оружје чак с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао да пређе, само извините, ко је могао да пређе комотно у муслимански део?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Те оштећене сведокиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми видимо сад, Дамир је изјавио да нема шансе да су могле да изађу.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја како је он то гледао, али могле су прећи. Имала је та Клиса село није обезбеђено ту где су нас напали они, три километра није било покривено линијом, могле су прећи, остајале су саме у селу. Могле су се пожалити неком у селу да их преведе који су знали, за то ја не знам. Нисам тачно рекао колико је линија, не могу да се сетим тачно, али 400, 500 метара од нас линија је где су ровови, а ту где смо били у том селу оно је празно, било муслиманско село и није било линије, ту су улазили Муслимани, клали ту мештане. Људи дођу да беру шљиве нађемо их обешене и заклане тамо. Била је нека међузона, могле су туда проћ'.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли би то био легалан пролазак, излазак, или?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Оне су могле ту да прођу комотно. Могли смо и ми да уђемо код њих тамо, могли су они код нас, како су они код нас улазили овамо, није било ровова нигде, три километра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте хтели, молили овог Вашег другара да избави Муневверу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако не може Муневвера онда неко од ових других?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто Муневверу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па зашто Муневверу, рачуно сам од ове три, она је преведена, она је остала сама тамо, рачунао сам и она да се преведе, а ове две неће им нико ништа смети зато што је ова преведена, „Гама” је преведена, не сме нико шта ја знам. Откуд знам ја то, ишао сам, ето биће тај сведок, нисам био у

контакту с њим никако, не могу, нисам ни знао ни адресу, па ће он рећи то да сам покушавао да изведем. Е сад, да ли су оне могле чамцем прећи, могле су значи нису знале и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Муневери нешто лоше дешавало па сте хтели?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја за Муневери, ја Муневери нисам тамо видео пет пута од кад је она доведена, пет пута је нисам видео. Она је стално била у кући са том Славицом, са Драганом. Не знам ко ће њу да силује тамо или да је малтретира, ту је Драгана била. Нисам њу видео ни она никад да је неког ударила нити шта ја знам. Оне су биле као другарице тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како Вам није пало на памет да избавите Драгану?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Шта ћу Драгану кад је с нама Драгана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да су ове оштећене ипак биле у неком другом статусу у односу на Вас који сте били, да кажем?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па биле су нормално у другом, али нису оне, ја нисам видео нико да их малтретира ни да их туче. Тамо пише да сам ударио бандашем од бицикла, бандашем, имам пушку, имам чизме. Ударићу бандашем некога по глави, глупости.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И јесте ли Ви нешто планирали кад њих пребаците овамо шта са њима, куд, како?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ништа, да их повежем са породицама, за ову сам „Гаму”, нашао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су им породице, јесте ли знали где су породице?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ја знао где су породице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како да их повежете са породицом ако не знате где су им породице?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Рекла би адресу некога, можда знају телефон, можда знају где ко живи. Отишао бих ја после рата, после тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли њене породице живеле у Босни или у Србији?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам ја где су живеле, они су били од ових „Алфа”, „Бета” и „Гама” они су били избегли у Мачванску Митровицу, ишао сам код њих тамо, људи, са њом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не у том периоду него овај период кад сте Ви отишли из Босне?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па вероватно су имале некога, да су имале адресу повезао би их нормално. И кад сам отишао за тај месец дана са овом, кад сам је превео, значи ја сам већ ступио у контакт са њеном фамилијом, тако би и са Муневерином и шта ја знам, са било која да је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ми јасно како да некога повежете, а не знате ни кога има ни где се тај налази?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Рекла би она.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па с њима сте били у Босни, јесте ли их питали где су им породице?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, сад сам рекао да нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто нисте их тад питали где су им породице, па да их тада повежете?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам имао разлога да их питам, нити шта имам ја с њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А откуд Вам сад разлог кад сте Ви отишли за Србију да их повезујете тада, а нисте их повезивали тада? Шта се то десило, па сте сад дошли на идеју да и њих избавите и да их повежете са породицом?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па дошло ми на идеју да их преведем и ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли разговарали с неким, па Вам неко дао ту идеју?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или сте сами?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мислио сам кад сам ову превео покушаћу још неку да преведем и готово. Зна и та сведокиња „Гама” да сам ја одлазио да преведем једну од њих, једну, ја бих превео све да сам могао, али једну сам реко „пробај некако да је извучеш”. Као што сам ја отишао тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је њима неко бранио да оне иду?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја је ли бранио неко, ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како хоћете некога да избавите, а не знате ни да ли му неко брани ни да ли он хоће да иде ни остало, нећете са њим да разговарате?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па хтео сам да преведем овамо, не да избавим да их преведем овамо. Можда не могу да се снађу за чамац, за превоз.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени није јасно сад кога сте Ви хтели да избавите од њих, рекли сте њих, кога?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па њих три које су остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је остао?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Муневра, „Алфа” и „Бета”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све три сте хтели да избавите?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: По могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са Сеном, а Сена?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сена је отишла раније са „Гавром”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са „Гавром”. И шта, неког од њих три да преведете, а што баш њих три, мени није јасно што баш њих три? Шта Вас је навело, због чега њих три да изведете?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: А шта ме је навело, зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте „било ми је жао њих”, шта то значи, због чега?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не знате? Па шта им се дешавало то па Вам је било жао?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја сам рекао, нисам видео, прича се да су силоване, да су тамо, вамо, али ја то нисам видео никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам видео никад нико никога да је ударио нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта Вам је онда било жао?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па што су остале саме ту, немају никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су остале саме?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па саме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где им је фамилија?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Њихови су одведени. Ја сам мислио да су одведени у команду, ни данас ми није јасно то уопште. Одлазио сам тамо, нисам ни знао, не би смео ни да одем да сам знао да су они мртви. Да идем у Босну тамо где живе 20 километара од Тузле у брдима, могли су ме убити тамо да нико не зна. 14 година живела, запослио сам је, све сам јој средио папире, то силовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што их нисте повели одмах?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам могао, тад сам и братову главу рескирао, мајка ми била на столу мртва тај дан, сутрадан је треба сахранити ја будем, брат ми дошо из Бачке Тополе из Чантавира аутом, падала је нека киша, ја сам га замолио „идеш са мном”, није знао човек где иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта ми није јасно, зашто сте Ви слали тог човека, не знам Вашег пријатеља који је предложен као сведок, што нисте Ви дошли лично да их извучете?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па нисам смео, нисам њу превео, ја нисам смео да се вратим тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога нисте смели?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па нисам смео од војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које војске?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па од војске, уопште од војске, јер ја све сматрам да смо ми у војсци били, примали смо плате тамо, храну, наоружање смо од њих добили, то је војска за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било Вас је страх од неких из јединице Ваше у којој сте били или од војске?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па из јединице, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из јединице, од кога из јединице?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не знате? Од кога Вас је био страх не знате, од кога Вас је био страх?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па од свију ми је страх који су остали, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Од свију који су остали, нисам смео да одем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега? Зато што сте превели?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, зато што сам их превео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога конкретно? Ко је остао тамо од свију који су остали?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Тај „Тиша” је, сад то се говори увек, ко је мртав, тај „Тиша” је био најгори од њих, од нас свију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био најбољи?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Најгори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најгори? Јесте ли се само „Тише” плашили или још неког?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: „Тише” и тај Грујић је био гадан исто. Нисам једноставно смео да се вратим тамо више. Прошао сам. Муслимани су пресекли ту, побили неке у „Тамићу”, ми смо прошли. Брат није ни знао, после заглавио у неуропсихијатрији био у болници у, кад је сазнао шта се десило, куд смо прошли. Нису нам дали да прођемо на барикаде наши, ја сам рескирао, прошао, била је киша нека срећом и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете окривљене овде?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Кога? Овде окривљене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде окривљене?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам овог Шевића и овог Ђурђевић Зорана не знам, ове познајем све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Драгану Ђекић познајете?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о њој?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Она је била медицинска сестра тамо. Била је рањена. Никад нисам видео, прича се ту да је тукла, нисам видео никад да је ударила. Увек је имала односе с њима пријатељске са те три, четири колико су биле. Ту Муневеру нисам видео, пет пута можда ако сам је видео док сам тамо био, док је била тамо, увек је била или са Славицом или са Драганом. Чак су им торте правили за рођендане, шта ја знам, нисам био ту, али чујем по причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је правио, Славица и Драгана су правиле торте?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па да ли су оне, не знам ко је правио, само знам да је била торта, тој Муневери да је био рођендан и да су правиле торте, нисам видео торту, нисам био, био сам у посебној кући, тако причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта имате да кажете о тој јединици где сте били, каква је то јединица?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па интервентни вод што се каже, били смо, рекао сам вам војска нас је наоружала, плате смо имали, цигаре, хранили смо се на казану, мањеркама, ко је имао пара, ја сам имао пара, тад дошао сам из Швајцарске, имао сам пара, куповао прасиће, јагњиће, шта ја знам, пиће, цигаре. Имао сам све тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При којој већој јединици је био тај интервентни вод?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па Зворничка бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант Зворничке бригаде?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био Ваш командант?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао он заменика неког?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па тај „Тиша” је био с њим највише ја мислим тај „Тиша” био, јер он био је и у Хрватској па тако то, искуснији је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај што је мртав?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко мења Симу у одсуству кад нема Симе?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па откуд знам, никад не буде он, можда два, три сата ако оде оде до команде кад нам треба тако цигаре. Тај, вероватно „Тиша” тај га мењао, нисам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сад вероватно? Па јесте ли Ви били у тој јединици или нисте?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме се јављате кад нема Симе, да ли идете негде, да ли се?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Срећом будемо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме, нешто треба да се уради, ко дели наређење кад нема Симе, ко даје наређења, ко издаје наредбе?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нема наређења никаквих, шта има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаква наређења немате?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисмо у ствари имали ништа да радимо, одемо ту по селу, ми смо посебно у кућама, где треба интервенција ми смо ишли, позову нас из команде, позову Симу, Сима нама и идемо на интервенције. Он је од команде добијао, ишао стално у команду тамо, гориво, плате тамо је добијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко доноси одлуке у јединици?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ко командује тај доноси, не могу ја кад не командујем ничим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Сима одлучује?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, Сима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли све одлуке доноси он, неке мање важне одлуке на пример ко доноси?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па вероватно да је тај, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, је ли?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Тај „Тиша”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је морало све што се ради да се пита Сима или није морало?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ма није морало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта мислите? Хајде сад конкретно неки пример.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Одем, позову ме комшије тамо, ја одем код њих, ти мештани позову на ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, ма у вези са јединицом, шта то. То да ли сте ишли до WC то ме не занима него, наравно да нећете да питате Симу.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не можеш да одеш тек тако одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не можеш да одеш ти да се удаљиш, да њих оставиш нормално. А овако ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нека одлука да је била без Симиног знања?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Како мислите, у ком смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одлука у руковођењу јединицом, да није Сима знао да се донела одлука нека?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам то, откуд знам. Нисмо ми ишли никад без њега човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисте?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нигде ишли без њега, кад идемо у „чишћење”, кад идемо да извадимо то, као у Каменици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, хајде на то „чишћење”, кад идете у „чишћење”?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Дође исто интервентни вод и каже појавили су се ту, на пример тај и тај део мора да се „очисти”. Примера ради, та Клиса где су ти поклани и вешани људи, морамо каже да „очистимо” да се прође и онда дође војска и ми се њима прикључимо и онда кренемо у ту територију где би они могли да буду и обиђемо их тако рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је „чишћење”?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па тако рећи, „чишћење” има снајпериста је стално гађао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи „чишћење” то значи ослобађање дела територије од непријатељских снага?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, пошто их има ту. То није неко „чишћење”, а има их ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како зовете ову акцију у Скочићу, како би њу назвали?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја не знам ни што смо ми ишли у Скочић уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бих знао да Вам одговорим.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би назвали ту акцију?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја не знам како је донета та одлука у Скочић да се иде, речено је да идемо у Козлук, није речено уопште у Скочић да се иде. Ми нисмо ни знали да ту постоје ти Роми уопште, ја бар нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И која је била наредба кад се ишло у Скочић?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па да се обиђе Горњи Скочић, Горњи где су муслиманске куће. Ништа, обишли смо, вратили се и онда смо ту затекли те, рекао сам прошли пут да смо отишли кроз горе од почетка. Нисам присуствовао доле, ништа нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта на пример обиђете сад куће и сад нађете неког у кући, сад кога треба да нађете и шта значи „обилазимо“ и шта се ради? Значи „обиђете“ није то шетња, нисте ви дошли на корзо, дошли сте у рат, имате оружје, пуца се, лете главе, гину људи, а ви идете у шетњу, није, него шта? Обилазите, шта радите, објасните ми, немојте сад да ми ту.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Покупите кога нађете и предате команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога? Кога да покупите? Од кога?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ко се нађе ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад пронађете Србе је ли покупите?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србе?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него кога?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па Муслимане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако кажите. А шта то је био циљ да се шта, да се види да ли има неко од муслиманског становништва?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. И шта онда, коме предајете?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Команди. Можете да тражите у команди тамо у Осмацима да су предавани, од нас нико није убијен, предани су, тако сам мислио да ће и ови да се предају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било још неких сличних акција као у Скочићу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па било је, ишли смо. Ишли смо у Каменицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: То је српско село, али ту су били, ту смо их протерали, а они су били, наши су били у окружењу и онда смо их ми са војском са прагом тамо. Избавили смо ту људе. Ишли смо у неко село, не знам ни ја, исто смо тако па довели смо у Осмаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било када? Је ли то било пре Скочића?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Пре Скочића, док смо били у Осмацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Осмацима сте били?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, ишли смо у неко село, покупили смо неке и предати су команди и војној полицији, то има сигурно у команди тамо, нико није страдао ту. Тако сам мислио да је и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А било је цивила и у тој Каменици?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Било. Не знам, било је војске, не знам да ли је цивила, али знам да су били само у команду у Каменици нашу, издвојена нека команда да су били опколили све, ми смо ишли на чишћење тог терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за сличне акције ово са цивилним становништвом, да ли је било још неких таквих акција?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па кажем Вам тад у тим селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја, село не знам које је тамо, како се зову села.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли ми дозвољавате реч господине председниче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да не.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја не могу да се сетим имена села код Калесије тамо и негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мемићи, Калесија, Живинице ваљда, тамо негде, не знам, нисам могао да се оријентишем, нисам ни знао како се зову села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су рушили џамије раније, је ли било неких рушења џамија? Није?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не. Каква џамија, ја сам рекао да је била срушена џамија ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је била срушена.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: И била је срушена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли је било рушења џамије у неким акцијама, пошто је Алић причао да је било још неких акција сличних, па због тога. Добро. Изволите, ако нема неких питања, имате право саокривљени, у

ствари пуномоћник оштећеног. Изволите. Немате? Јесте ли хтели још нешто да кажете?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, како да не.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Каже да смо минирали џамије ја и Сима, Сима није знао да постави „паштете“, тамо где смо му говорили постави „паштете“ на, у тој Клиси кад смо били да смо приметили да нас обилазе, да лампама, говорили му да се поставе „паштете“ он не зна ни то, а да зна џамију да сруши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте постављали, „паштете“?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су оне нагазне мине?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нагазне мине, јер су туда увек пролазили, кад смо на стражи чујемо их и видимо стално она горња лампица се помера тамо-вамо, значи да би ми пуцали да би они знали где смо, сто пута смо рекли „постави Сима тамо, јер ће нас напасти, можда дођу из те шуме“, он не зна ни то човек, а да зна џамију да руши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули шта је Алић, Алићеву одбрану знате?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Знам ја шта је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта имате да кажете на то? Да Вам не предочавам сад све појединости.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Шта имам да кажем, имам да га питам због чега он тако говори о мени или то да сачекам кад он буде давао, па да га питам, свеједно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тачно што је изјављивао?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није тачно. Јесам га ја шамарао што није хтео на стражу, кад ја могу да будем на стражи, може и он. Да ли је он изјављивао против мене то што је љут на мене или шта ја знам, њега треба питати. Ја нисам чак ни рекао да је он отишао камионом, да је био у Скочићу – био је, а за даље ја не знам да ли је он отишао камионом, јер имало је још кроз то се село пролази могао је још неко изаћи ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је још од окривљених био у Скочићу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ко је? Тај Рајко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од окривљених, пазите, од окривљених?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мртви су сви људи, тај Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите те мртве, од окривљених питам? Немојте ми само мртве спомињати.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Само Сима. Сима је и Алић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била Драгана?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не могу ње да се сетим. Ја њу знам да је пред кућом, она је, да ли је она нас сачекала ту и да су уведене оне у кућу, да је она ушла у кућу с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви њу видите после Скочића први пут? Онако кад је се сећате да је видите? Је ли то пред кућом?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па пред кућом ваљда, не могу се сетити гужва је била, да Вам кажем да је био камион ја сам стојао на оној папучи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли завршили са одбраном?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колегинице.

АДВ. ЈАСМИНКА КУЗОВИЋ: Бранилац оптуженог Алића. Само сам хтела да Вас питам да ли знате шта је Алић радио у јединици обзиром да кажете да га познајете?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ма он се увек око камиона вртео, да вози камион, ето шта је радио. Није смео на стражу да иде, мада смо ми ту обезбеђени, околу су ровови, али опет ради магацина, ради сигурности није смео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није, чак избегавао је и у акције да иде или га боли нога или шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од окривљених? Изволите Ђурђевићу.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Хтео бих само господине Стојановићу да Вас питам да ли је лице по имену Зоран Ђурђевић било у месту Скочић?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нема више нико од окривљених?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Имам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алићу, изволите.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Господине Стојановићу, да ли сте имали неко сазнање у вези ове „Бете“, да ли Вам се некад пожалила да сам је ја малтретирао, силовао или било ко од заштићених сведока?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ма није нико.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Од Сене, Муневере?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да ли сам био агресиван у јединици мислим по?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Хвала.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Био дете, само се око камиона прчко, да вози камион и око њега је био. Није се никад овако да је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Малешевићу.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: На који начин сте примали наређења у тој јединици, у том интервентном воду, да ли су била писмена или усмена?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па усмена, знате ја, никад ми није рекао да сам ја присуствовао ту да каже идемо него неко од нас иде се на пример идемо за Зворник и онда сви идемо за Зворник.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: А да ли је икад пред стројем прочитана нека писмена наредба?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам то.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Значи углавном су наредбе биле усмене?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Неко дође и каже идемо, на пример до Зворника, идемо сви, на сахрану овоме, ономе.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Да ли се сећате које сте наредбе примали тог 11. јула 1992. године, да ли се сећате неке наредбе тога дана?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па шта знам. Речено је, горе је неко рекао „идемо у Козлук”.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Да ли је то рекао Сима или неко други?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ја чуо од њега, из његових уста нисам чуо.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Добро, немам више питања. Хвала.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Неко је рекао „идемо у Козлук” само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања ја ћу дати колегиници Живановић примедбу. Изволите.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Прво бих ставила примедбу на један део Вашег испитивања који се односи на инсистирање на некаквим акцијама, које наравно нису предмет оптужбе, а о којима се он изјашњавао, па то је сад ушло у транскрипт, а мислим да то не треба да буде коришћено у транскрипту. То би била примедба.

Питање моје би било следеће: Када си изашао са сведокињом са територије, прошао у Зворник и тако даље и отишао за Србију, да ли си пролазио са њом поред војних пунктова?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је ли било контроле?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, није ни на мосту чак било контроле.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Није било контроле? Зашто си јој узео здравствену књижицу на име Стојановић, не знам, како си рекао?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да би могла да пређе мост.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да би могла да пређе мост. Да ли су муслимански грађани могли да прелазе мост и да улазе у Србију у то време?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У то време нису могли.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Следеће моје питање. Када си ишао и обилазио, како рече Горњи Скочић, је ли тако рече?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па си то објашњавао председнику већа да се ради о некаквој акцији „чишћења” или већ шта год, како год се звало, шта сте тражили у тим, односно кога сте тражили у тим кућама?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Муслиманске војнике.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Муслиманске војнике?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хоћу да те питам следеће питање. Изјашњавао си се током претходног претреса да си много и често пио.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Употребљив си термин „доливао”.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Можеш ли да објасниш шта то значи?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Могу да објасним да сам пио стално, скоро сам увек пијан био.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Стално и скоро си увек био пијан?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, не скоро, него сам био пијан.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Био си пијан. Добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ишао сам по селу тражио да се пије ако нисам нашао.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли су овде присутни окривљени, у судници овде присутни окривљени, не покојни како каже председник већа него ови присутни, видели да си ти био пијан?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Како да нису.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је ли те неко опомињао због тога?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесте Сима.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је ли ти неко куповао пиће?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није ми куповао, ја сам сам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Гајбе пива, на пример је ли ти неко поклони?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја сам куповао то све.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Сам? Докле год је било пара, а после тога?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ишао сам по селу тражио да пијем.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ишао си по селу и тражио да пијеш.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: И доносили су ми људи ту.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И тако све време од кад си дошао до краја?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Од кад сам дошао.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од пет минута.

Наставља се главни претрес након паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неких питања за окривљеног? Допунско питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам додатно питање. На питање браниоца изјаснио се да муслиманско становништво није могло да пређе мост према Србији, откуда је то теби познато?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па био сам и на мосту никад нисам видео да је Муслиман прешао откад је исељен Шепак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви били у некој дужности на мосту да контролишете пут куд ко прелази?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам био ни на каквој. Можда је неко прелазио, откуда ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па откуда Вам то сазнање да кажете да не могу Муслимани да пређу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па колико сам пута био на мосту седео тамо с људима, Муслиман никад није наишао на.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте пута седели на мосту?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па колико, три-четири пута сигурно, када идем, па седео сам са тим људима који су на мосту, који су на барикади на мосту кад идем на пример за Лозницу два дана, три дана, добијем дозволу идем за

Лозницу, седим с њима, никад нисам видео да је један Муслиман наишао да пређе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли знали где се налазе Муслимани? Где је муслиманско становништво?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Од Малешиха ту, знам докле су наши ровови и тамо је, даље не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли они близу тог моста куда треба да се пређе?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Молим Вас какво је питање сад?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Муслимани јесу ли они близу тог моста ту или нису?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нису близу, кажем Вам кад пођем за Лозницу на Шепачком мосту, то је од Малешиха на пример 10 километара, е ту се налази мост, с њима седнем причамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико су од тог моста удаљени Муслимани?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па Теочак није ваздушном линијом можда 3 километра, 2 километра, 3.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Цивилно становништво не иде ваздушном линијом него иду путем.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па можда је прав пут. Па да, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда није, али добро сада. Пита Вас тужилац колико је то, је ли можете да то определите уопште, ето?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Како могу? Откуд знам, 5-6 километара. Нека је 8 километара, ето не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, па мене занима кад се Ви нађете на мосту, а Муслимани су удаљени хајде да кажемо и 3 и 8 километара, па у којој сте Ви сад прилици да видите ко ту прелази мост и да питате кад не радите ту, да питате „извините које сте ви националности” који прелазите, је л' сте то радили?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Седео сам с људима са тим који су на барикадама, седео с њима по пола сата, сат времена пре него што пређем у Србију ваљда мора који прелази са униформом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта их питате?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не питам ја. Са униформом ко прелази мора да покаже тамо, значи неће у униформи Муслиман прећи или цивил видим да показују личне карте, ниједан нисам видео Муслиман.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' сте Ви заједно с њима гледали те личне карте које они показују то?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Седео с њима, нисам ја завиривао у личне карте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте споменули само да је исељен Шепак, кад је то било?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам ја кад је сељен, на почетку је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку? Отприлике месец не знате отприлике?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Април, мај, не знам тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Април, мај? Добро. То место поред Дрине, је ли ту постојало муслиманско становништво у том периоду кад сте Ви дошли? Ви сте ту били уз Дрину, зворнички део.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Имало је у Јањи је било, у Бијељини било, онда Доњи Шепак, мешовито и Муслимани и Срби и Горњи Шепак су само Муслимани били. Онда Теочак тамо преко брда, није то далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овај део који је био под српском контролом, је ли ту било, је ли постојало муслиманско становништво или није?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је нешто, било је приче да је из Козлука на пример било исељење, па Дрињача је било, па сва та места да је било пресељено муслиманско становништво у неком периоду.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Са овога Горњег Шепка нисам био ту, али знам да су иселили, знам људе били су у комшилуку код мене ту, код неког пријатеља из Шепка, из Козлука нисам ни знао да су исељени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малешиху на пример, били сте у Малешиху, је ли ту било?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: То је српско село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српско село искључиво?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на пример Скочић? Видели смо тамо има.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ни знао да постоји Скочић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни знали? Је ли било тад тај муслимански део села је ли било насељено или су већ били изашли?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Изашли, изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изашли су већ били?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Кад смо ми дошли није било никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово говорим што постоји неко принудно исељавање становништва.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам то кад су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то ништа? Добро. Нема неких питања? Нема. Ништа, ако нема више питања ја Вам се захваљујем, ако је то све што сте хтели да кажете.

Окривљени ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гаврићу, да ли имате нешто да кажете што нисте изјавили, а желели бисте?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ништа, осим да кажем пуно ми је чудно значи, три оптужнице су формулисане, ни у једној се не спомињем, а суди ми се, мислим до тада сам осуђен колико пута значи, кад ме тужилац значи оптужио односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад напише оптужницу, добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, мислим починио си то, то, то, ставља ти се на терет значи, имам доказ то, то, то, а ово не знам, ово је да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли сте Ви.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Смешно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим боље по Вас, је ли тако?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па докле тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се буните због тога, ја не видим разлог зашто се буните, то је добро по Вас онда.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, али отимање времена и Вама а и мени исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви остајете при одбрани коју сте дали на главном претресу?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто да додате?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате нешто да додате?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто што Вас нисмо питали, а желели би?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени изјављује да остаје при одбрани коју је дао у досадашњем поступку и нема шта да дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања за окривљеног Гаврића? Колега Бирман нема? Тужиоче немате? Прво иде саоптужени. Изволите. Колегинице Кљајић, немате? Изволите Ђурђевићу.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Господине Гаврићу само да Вас питам, када сте Ви били у јединици код Симе, да ли је био Зоран неки из Шапца или Зоран Ђурђевић из Шапца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете Ви овог човека?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знам га из виђења из Шапца, овако не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из Шапца га познајете само?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Драгану Ђекић?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада је нисте видели пре?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите колегинице Кузовић.

АДВ. ЈАСМИНКА КУЗОВИЋ: Бранилац оптуженог Зорана Алића. Да ли оптужени познаје уопште Алића и ако га познаје да ли му је познато шта је он радио у јединици?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Као клинца, значи оно мислим, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као клинца га знате?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, знате га из јединице као клинца?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А питање друго је било шта је радио у јединици?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па не сећам се. Верујте не сећам се, верујте не сећам се, потрчко да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад објасните?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па потрчко, значи оно кад имате нешто да обавите да вам се нешто купи и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се донесе нешто? Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њега шаљете?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите Алићу, потрчко каже, хајде. Па шта да радите, хајде.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Господине Гаврићу да ли Вам се Ваша супруга Сена, пошто живите са њом, некада, не знам колико сте у браку, пожалила на мене, да ли је некад нешто поменула моје име да сам ја учествовао у неким силовањима, тучама, малтретирањима, па и Ваше супруге. Да ли Вам је некад нешто споменула?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у својој одбрани то причао да није имао на ту тему разговоре са својом супругом.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па не, ја нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте били присутни, али сте могли да извршите увид у списе, извршили сте увид у списе знате шта је изјавио. Изволите.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Хвала господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегиница Живановић. Изволите.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само бих молила да ми кажете јесте ли икада током боравка Вашег на тим просторима видели Стојановић Зорана да неког физички малтертира, да неког туче? Да ли сте видели да неког силује?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је пио у то време?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па алкохоличар ноторни, мислим да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ноторни алкохоличар, да.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знате како ја сам га сретао у Лозници, нешто пословно одем, он је седео испред продавнице, ја им узмем гајбу пива и одем нешто својим послом.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је можда познато од времена од кад сте Ви били на тим просторима па до времена док нисте се вратили за Србију да ли сте га виђали свакодневно пијаног?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: ...су различита.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У време док сте се налазили на том терену?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И док сте били са Зораном заједно.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да?

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте га виђали свакодневно пијаног?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да. Да ли Вам је некад неко од сведокиња било којих оштећених наравно

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да?

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: споменула њега као особу која их је малтретирала, иживљавала се.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нисам, нисам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нисте имали такав разговор?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не, па нисам ја ни имао времена, ја сам био ту кратак период.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кратко.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Период да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Хвала лепо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Нико више од окривљених нема? Ништа, ако је то све. Хвала лепо. Слободни сте. Можете да седнете. Шевићу изволите.

Окривљени ЂОРЂЕ ШЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се досад бранили како сте се бранили. Да ли остајете при том Вашем ставу?

ОКР. ЂОРЂЕ ШЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не желите да изнесете одбрану и одговарате на постављена питања?

ОКР. ЂОРЂЕ ШЕВИЋ: Не.

Окривљени Шевић изјављује да и даље наставља да се брани онако како се до сада бранио то јест, не жели да износи своју одбрану и не жели да одговара на постављена питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако је то било то, онда седите.

Окривљени ЗОРАН АЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алићу, изволите.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Опет добар дан поштовани председниче већа, господо судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ја бих прво замолио што сам изнео малоприје опет да понављам, да ми тужилац предочи шта се конкретно мени, окривљеном Алић Зорану ставља на терет, шта му значи дужи период на општини Зворник и то ко је, да ми докаже, неки доказ да ми да да сам ја био у ти Шетићи, Петковци, овај тамо што се набраја и онда ћу дати одбрану, ако може сутра, али господин тужилац да ми објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се о томе изјашњавали, већ било је постављено питање да ли сте разумели, Ви сте изјавили то што сте изјавили и то је тако.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ја по члану, по новом ЗКП, немојте сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да чујем, баш волим да чујемо нове чланове.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Значи, ја хоћу да ми господин тужилац прво објасни шта му значи дужи период на општини Зворник. Дужи је период и 12, 13, 15 година. Ја сам Симу напустио Богдановића пре напада на Клису, што сам дао у изјави, отишао у Ваљево, отишао у другу јединицу, значи немам везе са Клисом, са Петковцима, са тамо. Заштићени сведоци су једно причали, господин тужилац сад чита оптужницу друго прича. Да ми конкретно шта се мени ставља на терет, да се и онда ћу дати одбрану. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, Ви сад условљавате?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви условљавате то?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не, одбрану нећу док.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алићу сад је ред да изнесете одбрану. Ви сте почели са давањем одбране на главном претресу.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту смо стали. У неком тренутку је дошло до умора или већ шта је било.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају ту смо стали, никако да наставимо. Да ли можете Ви да наставите?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Је ли проблем сутра? Ево обећавам сутра сто посто. Али само господин тужилац да ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите да одложимо за сутра?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па да бих још, пошто нисам баш, стварно нисам имао времена, кад сам добио новог адвоката, да је Рајна у питању ја бих наставио, али стварно госпођа је, нисмо имали баш много времена, што можете проверити, значи једном је била жена, госпођа у, да могу да се баш и сутра ћу све да што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то може да се деси од данас до сутра да се толико припремите добро да не можете данас да одговорите?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па господине председниче већа, ја нисам правник мора ипак нешто да посаветујем се са својим браниоцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Зато сам ваљда и добио браниоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад ће колегиница да дође у посету ако је време за посету већ одавно истекло, а сутра ујутро је наставак главног претреса?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па сутра од пола десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пола десет, а она ће да дође у посету кад?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па може доћи код нас је од 8 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може? И доћи ће, је ли тако колегинице Кузовић? Е, онда.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: И обећавам, ево сутра ћу дати одбрану и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је овај захтев оправдан. Да ли се чланови већа слажу, лепо. Добро. Алићу, у питању је само оно где сте стали. Можете да

седнете. Тамо где сте стали да наставимо ако остајете при оном што сте до сад изјављивали.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Нема ту шта да се дода, али сутра ћемо то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, видим ја да нема, али добро. Али изгледа да има. Има? Е, добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да окривљени Алић Зоран жели још мало да се припреми за изношење одбране, то јест своју допуну одбране би дао и моли суд да то буде сутра, имајући у виду да жели још једном да се консултује и види са својим браниоцем по службеној дужности, а у сваком случају обавезује се да и обећава да ће сутра наставити са изношењем одбране коју је дао 18.04.2010. године.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес прекине.

Наставак се одређује за:

15.03.2012.године у 09:30 часова, ова иста судница

Довршено у 13:35 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА